

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KAUNO APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2024 m. rugsėjo 20 d. Nr. 21RE1- (AG1-192/09-2024)
Kaunas

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Kauno apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Daivos Bereikienės (pranešėja), Beatos Labutytės ir Birutės Pranevičienės (posėdžio pirmininkė),

Komisijos posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo R. S. skundą Kauno miesto savivaldybės administracijai dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024-06-20 sprendimo Nr. 30145 panaikinimo.

Komisija

n u s t a t ė:

Pareiškėjas skundu Komisijos prašo panaikinti Kauno miesto savivaldybės administracijos (toliau – ir Savivaldybė) Socialinės paramos skyriaus (toliau – ir Skyrius) sprendimą dėl socialinės pašalpos skyrimo [Komisijos pastaba: skundo tekste pareiškėjas nurodė, kad skundžia Savivaldybės Skyriaus 2024-06-20 sprendimą Nr. 30145].

Pareiškėjas skunde paaiškino, kad 2024-06-10 su prašymu Nr. 33721 kreipėsi į atsakovę dėl socialinės pašalpos skyrimo. Pašalpa neskirta dėl 2024 m. vasario mėnesį parduoto automobilio. Paaiškino, kad automobilis buvo parduotas už 150 eurų, nes jo transporto priemonės privalomoji techninė apžiūra buvo negaliojanti ir jo rinkos kaina nėra didesnė; automobilis parduotas 2024 m. vasario mėnesį, pašalpa neskiriama nuo 2024 m. birželio mėnesio (b. l. 1 – 3).

Atsakovė Kauno miesto savivaldybės administracija prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodė, kad pareiškėjas R. S. kreipėsi į atsakovę 2024-06-10 su prašymu skirti piniginę socialinę pašalpą nuo 2024-06-01 iki 2024-08-31 (toliau – Prašymas) Savivaldybės Skyriaus 2024-06-20 sprendimu Nr. 30145 pareiškėjo prašymas buvo netenkintas Lietuvos Respublikos piniginių socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Paramos įstatymas) 23 str. 2 d. 10 p. nurodytu pagrindu (pareiškėjas pardavė savo automobilį už daugiau nei 7 kartus mažesnę nei vidutinę rinkos kainą).

Atsakovė pacitavo Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. ir Piniginių socialinės paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo, patvirtinto Kauno miesto savivaldybės tarybos 2015-01-22 sprendimu Nr. T-14 „Dėl piniginių paramos Kauno miesto savivaldybės nepasiturintiems gyventojams teikimo tvarkos aprašo patvirtinimo“ (toliau – ir Tvarkos aprašas) 46.9 pp., Paramos įstatymo 20 str. 5 d. ir 14 str. 1 d. nuostatas ir nurodė, kad atsakovė galėjo vertinti pareiškėjo turtą, t. y. vertinti automobilio vertę bei priimti sprendimą, ar už tokią sumą parduotas automobilis atitiko Paramos įstatymo nuostatas. Paaiškino, kad priimdama ginčijamą sprendimą rėmėsi VŠĮ „Emprekis“ duomenų bazės išrašu, kuriame nurodoma, kad VW SHARAN automobilio vidutinė vertė yra nuo 1099,01-1283,72 eurų priklausomai nuo automobilio modifikacijos. Nurodė, kad remiantis Paramos įstatymu, socialinė pašalpa neskiriama jeigu asmuo nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turtą perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės. Atsižvelgiant į VŠĮ „Emprekis“ duomenis ir remiantis aukščiau išdėstytu reglamentavimu, automobilis turėjo būti parduotas ne mažesne nei 549,51 eurų kaina, kad būtų teisinis pagrindas gauti

socialinę pašalpą. Iš pirkimo pardavimo sutarties duomenų, galima matyti, kad buvo pažymėta, jog automobilis yra be galiojančios techninės apžiūros, tačiau jokių defektų galinčių drastiškai sumažinti automobilio vertę, sutartyje pažymėta nebuvo. Pažymėjo, kad negaliojantis techninės apžiūros aktas gali būti priežastimi, kad automobilio kaina yra mažesnė nei tų, kurie turi galiojančias technines apžiūras, tačiau dėl šios priežasties automobilio vertė negalėtų nukristi daugiau nei 7 kartus lyginant su vidutine rinkos kaina. Atsakovės vertinimu, automobilis buvo parduotas už simbolinę, daugiau nei 7 kartus mažesnę už vidutinės rinkos kainą ir įvertinus šį faktą, Skyrius negalėjo priimti kitokio, pareiškėjui palankaus, sprendimo. Nurodė, kad Savivaldybė priėmė teisėtą ir pagrįstą sprendimą, todėl naikinti skundžiamo Sprendimo nėra pagrindo (b. l. 18 – 22).

Skundas atmestinas

Byloje ginčas kilo dėl Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024-06-20 sprendimo Nr. 30145 (*toliau – ir Skundžiamas sprendimas*) teisėtumo.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėjas 2024-02-15 už 150 Eur pardavė automobilį VW Sharan. Transporto priemonės pirkimo – pardavimo sutarties skiltyse: Transporto priemonės trūkumai ir Informacija apie įvykius ir trūkumus – nėra įvardintų automobilio trūkumų ar įvykių; pažymėta, kad privalomoji techninė apžiūra negalioja (b. l. 7, 8, 25, 26).

Pareiškėjas 2024-06-10 prašymu Nr. 33721 kreipėsi į Savivaldybę dėl socialinės pašalpos skyrimo 2024 m. birželio – rugpjūčio mėn. (b. l. 29 – 31).

Automobilių vidutinės rinkos kainos (VŠĮ „Emprekis“) - duomenų bazės 2024-06-20 išrašė (paimta iš SPIS informacinės sistemos) nurodyta, kad 1999 m. VW markės automobilio SHARAN modelio vidutinė vertė svyruoja nuo 1099,01-1283,72 eurų (su PVM) ir nuo 908,27 iki 1060,93 eurų (be PVM) priklausomai nuo automobilio modifikacijos (b. l. 27, 39 - 41).

Skundžiamu sprendimu atsakovės Skyrius, vadovaudamasi Paramos įstatymu ir Tvarkos aprašu neskyrė R. S. socialinės pašalpos už laikotarpį nuo 2024-06-01 iki 2024-12-01. Skundžiamame sprendime įvardintas teisinis ir faktinis pagrindas: Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. (piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgytas privalomas registruoti turtas, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas arba nuosavybės teise turimas turtas perleistas nuosavybėn kitam asmeniui už sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės). Pastabose nurodyta, kad 2024-02-15 (paramos gavimo metu) parduotas automobilis už 150 eurų (b. l. 5, 23).

Savivaldybės Skyrius 2024-06-20 pranešime dėl išmokos neskyrimo Nr. 11180 pareiškėją informavo, kad Skundžiamu sprendimu pareiškėjui neskirta socialinė pašalpa nuo 2024-06-01 iki 2024-11-30; neskyrimo priežastis: Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. (piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgytas privalomas registruoti turtas, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas arba nuosavybės teise turimas turtas perleistas nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės) (b. l. 4, 24). Nurodyta Skundžiamo sprendimo apskundimo tvarka.

Bylos medžiagos duomenimis matyti, kad atsakovės Skyrius, priimdamas Skundžiamą sprendimą, rėmėsi šiais dokumentais ir jame esančiais duomenimis: Gyventojų registro duomenų bazės 2024-06-10 išrašu, patvirtinančiu, kad pareiškėjo deklaruota gyvenamoji vieta yra (*duomenys neskelbtini*) (b. l. 28).; SODRA duomenų bazės 2024-06-10 išrašu (b. l. 32); Užimtumo tarnybos duomenų bazės 2024-06-10 išrašu (b. l. 33); VĮ „REGITRA“ - LR kelių transporto priemonių registro 2024-06-10 išrašu (b. l. 34); NDNT informacinės sistemos duomenų bazės 2024-06-10 išrašu (b. l. 35).

Kiekvienu konkrečiu atveju vertinant individualaus administracinio akto teisėtumą Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (*toliau – VAI*) taikymo aspektu, Komisija vertina atsižvelgiama ir į tuos teisės aktus, kurie reguliuoja konkretų teisinį santykį, t. y. įvertinama, kokie ir kokia apimtimi yra teisiškai reikšmingi faktai bei kokios konkrečios materialinės teisės normos asmeniui gali sudaryti atitinkamas prielaidas bei sąlygas, kad būtų sukurtos, panaikintos ar pakeistos asmens subjektinės teisės tam tikruose teisiniuose santykiuose.

Ginčo teisinius santykius reglamentuoja Paramos įstatymas, Tvarkos aprašas (redakcija, galiojanti nuo 2023-12-21), Nepasiturinčių gyventojų, kurie kreipėsi dėl piniginės socialinės paramos, turto vertės nustatymo metodika (*toliau – ir Metodika*), patvirtinta Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro ir Lietuvos Respublikos finansų ministro 2009-06-02 įsakymu Nr. A1-369/1 K-174 (akto redakcija, galiojanti nuo 2018-08-03), taip pat taikytinos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (*toliau – VAI*) nuostatos.

Piniginės socialinės paramos teikimo principus, finansavimo šaltinius, piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų teises ir pareigas, taip pat piniginės socialinės paramos, teikiamos nepasiturintiems gyventojams, kai suaugę asmenys yra išnaudoję visas kitų pajamų gavimo galimybes, rūšis, jų dydžius ir teikimo sąlygas nustato Paramos įstatymas. Pagal šio įstatymo 4 str. 1 d., piniginę socialinę paramą savivaldybės teikia vykdydamos savarankiškąją savivaldybių funkciją, kuri yra finansuojama iš savivaldybių biudžetų lėšų. Iškiriamos dvi piniginės socialinės paramos rūšis: 1) socialinė pašalpa; 2) būsto šildymo išlaidų, geriamojo vandens išlaidų ir karšto vandens išlaidų kompensacijos (Paramos įstatymo 5 str.).

Teisė į socialinę pašalpą įgyjama kreipimosi dėl socialinės pašalpos metu atitinka atitinkant visus Paramos įstatymo 6 str. numatytus reikalavimus: 1) bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 str., vertė neviršija turto vertės normatyvo. Jeigu bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimo turto, nurodyto šio įstatymo 14 str., vertė viršija turto vertės normatyvą, nustatant teisę į socialinę pašalpą, kai kreiptasi pirmą kartą arba praėjus ne mažiau kaip 24 mėnesiams nuo paskutinio mėnesio, už kurį socialinė pašalpa buvo paskirta, šis reikalavimas 3 mėnesius netaikomas; 2) vidutinės pajamos, nurodytos ir apskaičiuotos pagal šio įstatymo 17 ir 18 str., tenkančios vienam iš bendrai gyvenančių asmenų arba vienam gyvenančiam asmeniui per mėnesį, yra mažesnės kaip 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio; 3) kiekvienas vyresnis kaip 18 metų bendrai gyvenantis asmuo, vienas gyvenantis asmuo arba vaikas (įvaikis) nuo 16 iki 18 metų atitinka bent vieną iš šio įstatymo 8 str. nurodytų sąlygų, kurioms esant bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo turi teisę į piniginę socialinę paramą.

Sąlygos teisei į socialinę paramą nustatyti įtvirtintos Paramos įstatymo 8 str., socialinės pašalpos dydžio nustatymo mechanizmas įtvirtintas šio įstatymo 9 str., o 14 str. 1 d. nustatyta, koks bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens nuosavybės teise turimas turtas įskaitomas, į bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens turtą skiriant piniginę socialinę paramą. Turto vertės normatyvo piniginei socialinei paramai gauti apskaičiavimas reglamentuotas Paramos įstatymo 16 str., o minėto įstatymo 17 str. įvardinta, kokios visų bendrai gyvenančių asmenų arba vieno gyvenančio asmens gaunamos pajamos įskaitomos skiriant piniginę socialinę paramą; 18 str. reglamentuotas pajamų socialinei pašalpai gauti apskaičiavimas.

Paramos įstatymo 20 str. 1 d. nustatyta, kad bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo, kurie Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietos deklaravimo įstatymo nustatyta tvarka deklaruoja gyvenamąją vietą arba yra įtraukti į gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą, dėl piniginės socialinės paramos kreipiasi į deklaruotos gyvenamosios vietos savivaldybės arba savivaldybės, kurios teritorijoje yra įtraukti į gyvenamosios vietos neturinčių asmenų apskaitą, administraciją [...]. Minėto straipsnio 2 ir 3 d. nustatyta kreipimosi dėl piniginės socialinės paramos tvarka, kurioje be kita ko, nurodyta pateikiamų dokumentų ir duomenų sąrašas. Visų prašyme – paraiškoje pateiktų duomenų teisingumą prašymą – paraišką pateikęs asmuo patvirtina savo parašu. Piniginę socialinę paramą gaunančių asmenų pareigos yra nustatytos Paramos įstatymo 25 str., o Savivaldybės pareigos ir teisės teikiant piniginę socialinę paramą – šio įstatymo 23 str.

Paramos įstatymo 20 str. 5 d. nustatyta, kad turto, nurodyto šio įstatymo 14 str. 1 d. 1–5 p., vertę nustato savivaldybės administracija, vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Paramos įstatymo 23 str. nustatytos Savivaldybės administracijos pareigos ir teisės teikiant piniginę socialinę paramą. Šio straipsnio 2 d. 10 p., kuriuo atsakovas vadovavosi priimdamas ginčijamą sprendimą, nustatyta, kad tuo atveju, jei piniginės socialinės paramos prašantis asmuo nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turtą perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusę šio turto vertės, apskaičiuotos vadovaujantis šio įstatymo 20 str. 5 d., Savivaldybės administracija, teikdama piniginę socialinę paramą, turi teisę 6 mėnesius neteikti piniginės socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukti jos teikimą.

Paramos įstatymu nustatytos piniginės socialinės paramos teikimo pagrindus ir šios paramos teikimą Kauno miesto savivaldybėje gyvenamąją vietą deklaravusiems ar besinuomojantiems būstą asmenims, taip pat asmenims, įtrauktiems į gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą Kauno miesto savivaldybėje, ir asmenims, kurie nedeklaravę gyvenamosios vietos ir neįtraukti į

gyvenamosios vietos nedeklaravusių asmenų apskaitą, bet faktiškai gyvenantiems Kauno mieste reglamentuoja Tvarkos aprašas (Tvarkos aprašo 2 p.).

Tvarkos aprašo 10 punkte nustatyta, kad turto, nurodyto Paramos įstatymo 14 str. 1 d. 1–5 p., vertę nustato Socialinės paramos skyrius, vadovaudamasis Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Socialinės paramos skyrius, 6 mėnesius neteikia pinigines socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukia jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo pinigines socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgijo privalomą registruoti turta, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas, nustatytas Paramos įstatymo 16 str. 5 d., arba nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turta perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, *mažesnę kaip pusę šio turto vertės*, apskaičiuotos vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 5 d. (Tvarkos aprašo 46.9 pp.).

Metodika yra taikoma nustatant nepasiturinčių gyventojų, kurie kreipėsi dėl pinigines socialinės paramos, nuosavybės teise turimo turto vertę (Metodikos 1 p.). Pareiškėjo prašymo – paraiškos 3 ir 4 prieduose nurodyto kilnojamojo turto vertė nustatoma: transporto priemonių ir žemės ūkio technikos vertė – pagal Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (SPIS) nurodytas vidutines rinkos kainas (Metodikos 8.1 p.). Jei pareiškėjas nesutinka su turto verte, nurodyta <...> Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (SPIS), jis turi teisę kreiptis į asmenį, turintį teisę verstis turto arba verslo vertinimo veikla pagal Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymą, iš kurio gautą turto vertinimo ataskaitą pateikia pinigines socialinę paramą teikiančiai institucijai ar įstaigai. Rinkos vertės nustatymo data turi būti ne vėlesnė kaip 12 mėnesių iki kreipimosi dėl pinigines socialinės paramos mėnesio (15 p.).

Kaip nurodyta, Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. reglamentuojama, kad Savivaldybės administracija, teikdama pinigines socialinę paramą, *turi teisę* 6 mėnesius neteikti pinigines socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukti jos teikimą tuo atveju, jei pinigines socialinės paramos prašantis asmuo nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turta perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, *mažesnę kaip pusę šio turto vertės*, apskaičiuotos vadovaujantis šio įstatymo 20 str. 5 d.

Taigi, šiuo atveju įstatymo leidėjas suteikia savivaldybėms diskrecijos teisę apsispręsti dėl pinigines socialinės paramos teikimo ar neteikimo, kai nustatomos Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. įvardintos aplinkybės.

Tvarkos aprašo 46.9 pp. įtvirtinta, jog Socialinės paramos skyrius 6 mėnesius *neteikia* pinigines socialinės paramos ar 6 mėnesiams nutraukia jos teikimą, jeigu bendrai gyvenantys asmenys arba vienas gyvenantis asmuo pinigines socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turta perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, *mažesnę kaip pusę šio turto vertės*, apskaičiuotos vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 5 d.

Taigi, Kauno miesto savivaldybės taryba nustatė tokį teisinį reguliavimą, pagal kurį Savivaldybės Socialinės paramos skyrius, be kita ko, nustatęs, kad socialinės paramos teikimo laikotarpiu jos prašantis asmuo nuosavybės teise turimą privalomą registruoti turta perleido nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, *mažesnę kaip pusę šio turto vertės*, apskaičiuotos vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 5 d., *privalo* priimti sprendimą, kuriuo kompensacija neskiriama. Priešingu atveju, būtų pažeistos imperatyvios nuostatos, įtvirtintos Tvarkos aprašo 46.9 pp.

Komisija sprendžia, kad Savivaldybės Skyrius, objektyvių duomenų pagrindu: Transporto priemonės pirkimo – pardavimo sutarties 2024-02-15 duomenimis, patvirtinančiais, kad pareiškėjas automobilį VW Sharan pardavė už 150 eurų ir VŠĮ „Emprekis“ pateikto per SPIS informacinę sistemą Automobilių vidutinės rinkos kainos duomenų bazės 2024-06-20 išrašo duomenimis, kuriame nurodyta, jog 1999 m. VW markės automobilio SHARAN modelio vidutinė vertė: 1099,01-1283,72 eurų (su PVM) ir nuo 908,27 iki 1060,93 eurų (be PVM) (priklauso nuo automobilio modifikacijos), tinkamai nustatė, kad pareiškėjas minėtą transporto priemonę pardavė kitam asmeniui už lėšų sumą, ženkliai (apie 7 kartus) *mažesnę kaip pusę šio turto vertės*, apskaičiuotos vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 5 d.

Tiek Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p., tiek Tvarkos aprašo 46.9 pp. įtvirtinta aiški taikytina turto vertės apskaičiavimo tvarka – ši vertė apskaičiuojama vadovaujantis Paramos įstatymo 20 str. 5 d., kurioje nustatyta, kad turto, nurodyto šio įstatymo 14 straipsnio 1 dalies 1–5 punktuose (tame tarpe – privalomų registruoti transporto priemonių), vertę nustato savivaldybės administracija,

vadovaudamasi Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos parengta metodika ir Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos patvirtintomis žemės ūkio produkcijos sąlyginėmis vertėmis.

Kaip jau nurodyta, pagal Metodikos 8.1 p., pareiškėjo prašymo – paraiškos 3 ir 4 prieduose nurodytos transporto priemonės vertė nustatoma pagal Socialinės paramos šeimai informacinėje sistemoje (SPIS) nurodytas vidutines rinkos kainas. Šiuo atveju, Savivaldybės Skyrius būtent šiuo metodu ir nustatė pareiškėjo parduoto automobilio vidutinę rinkos vertę.

Minėtos Metodikos 15 p. įtvirtinta teisė pareiškėjui, nesutinkant su turto verte, nurodyta SPIS, kreiptis į asmenį, turintį teisę verstis turto arba verslo vertinimo veikla pagal Lietuvos Respublikos turto ir verslo vertinimo pagrindų įstatymą, iš kurio gautą turto vertinimo ataskaitą galėtų pateikti Savivaldybei. Byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas būtų pasinaudojęs šia teise.

Pareiškėjas skunde Komisijai nurodo, kad automobilį VW Sharan pardavė už 150 eurų, nes tokia šio automobilio rinkos kaina, be to, automobilio privalomoji techninė apžiūra buvo negaliojanti. Byloje nėra duomenų, kad pareiškėjas atsakovei būtų pateikęs įrodymus dėl sandorio metu vyravusios analogiško automobilio rinkos kainos (pvz., skelbimų), šių duomenų nepateikė ir Komisijai, Juo labiau, jog Transporto priemonės pirkimo – pardavimo sutarties skiltyse Transporto priemonės trūkumai ir Informacija apie įvykius ir trūkumus – nėra įvardintų automobilio trūkumų ar įvykių, todėl nėra pagrindo nustatyti, jog minėto automobilio būklė buvo reikšmingai bloga ir dėl to negalima vadovautis vidutine rinkos kaina, nustatyta pagal Metodiką.

Dėl pareiškėjo skundo argumento, kad parduoto automobilio privalomoji techninė apžiūra buvo negaliojanti, Komisija pažymi, kad privalomos valstybinės techninė apžiūros pažyma rodo tik vieną dalyką – automobilis yra saugus važiuoti keliais. Kaip ne kartą konstatuota teismų praktikoje, privalomoji techninė automobilio apžiūra nėra skirta visiems galimiems automobilio trūkumams atskleisti, ji skirta tik įvertinti automobilio būklei saugumo požiūriu, suteikiant galimybę ją naudoti eisme, todėl ir atitinkantis techninius reikalavimus automobilis gali būti pripažintas neatitinkančiu kokybės reikalavimų ir galimybės tinkamai eksploatuoti pagal paskirtį (pvz., LAT 2022 m. balandžio 13 d. nutartyje civ. b. Nr. e3K-3-90-403/2022; LAT 2003 m. sausio 27 d. nutartyje civ. b. Nr. 3K-3-159/2003 ir kt.). Ir atvirkščiai, atitinkantis kokybės reikalavimus ir iš esmės esant galimybei tinkamai eksploatuoti pagal paskirtį dėl jo būklės, automobilis gali neturėti galiojančios privalomos valstybinės techninės apžiūros pažymos, nes, pavyzdžiui, dėl jos išsiėmimo transporto priemonės savininkas ar valdytojas nesikreipė. Taigi, aplinkybė, kad pareiškėjo parduotas automobilis VW Sharan neturėjo galiojančios privalomos valstybinės techninė apžiūros pažymos negali būti reikšminga ir nulemiančia faktine aplinkybe, rodančia, jog šiuo atveju netaikytinas vidutinės rinkos kainos nustatymo mechanizmas pagal Metodiką.

Kaip nustatyta, pareiškėjas minėtą automobilį pardavė kitam asmeniui 2024-02-15, o prašymą – paraišką atsakovės Skyriui pateikė 2024-06-10 ir socialinę pašalpą prašė skirti 2024 m. birželio – rugpjūčio mėn., t. y. nuo privalomo registruoti turto perleidimo nuosavybėn kitam asmeniui nepraėjus 6 mėn. laikotarpiui.

Komisija sprendžia, kad atsakovės Socialinės paramos skyrius, nustatęs minėtas aplinkybes turėjo pagrindo taikyti Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. nuostatas ir netenkinti pareiškėjo prašymo bei priimti sprendimą neskirti socialinės pašalpos 2024 m. birželio – gruodžio mėn.

Komisija sprendžia, kad pareiškėjas, ginčydamas parduotos transporto priemonės rinkos vertę, tik deklaratyviai nurodė, kad 150 eurų yra šio automobilio tikroji vertė, tačiau nepaaiškino, kokių pagrindų ji paskaičiuota, nepateikė jokių argumentų, kuo pasireiškia Skundžiamas sprendimo nepagrįstumas ir neteisėtumas. Nors pareiškėjas nurodo, kad jo parduotos transporto priemonės realioji vertė 150 eurų, automobilio trūkumus grindžia tuo, kad nebuvo galiojančios transporto priemonės privalomos techninės apžiūros, bet pagal Metodiką tokie trūkumai transporto priemonės vertei įtakos nedaro, savivaldybės administracija neturi galimybės vertinti pareiškėjo parduoto turto (ginčo atveju automobilio) kitaip, nei imperatyviai nustatyta teisės aktuose. Minėtoje Metodikoje nėra taip pat nurodyta, kad reikia atsižvelgti į transporto priemonės techninį stovį ar kitas aplinkybes. Komisijos nuomone, pareiškėjas, parduodamas transporto priemonę, kurios pardavimo kaina ženkliai (beveik septynis kartus) skyrėsi nuo vidutinės rinkos kainos, neišnaudojo visų galimybių gauti didesnes pajamas.

Nagrinėjamu atveju yra aktualus Regionų administracinio teismo aiškinimas, jog pareiškėjas, realizuodamas jam nuosavybės teise priklausantią transporto priemonę, priešingai Paramos įstatymo 1

straipsnio 1 dalyje nustatytiems tikslams, nesiekė išnaudoti visas pajamų gavimo galimybes ir tokiu būdu pats pasirūpinti pragyvenimui būtinų kiek įmanoma didesnių pajamų gavimu, todėl atsakovas, įgyvendindamas Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 9 p. numatytą teisę dėl socialinės paramos neteikimo, teisės aktuose nustatyta tvarka nustačius, jog nuosavybės teise turimas privalomas registruoti turtas perleistas nuosavybėn kitam asmeniui už lėšų sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės, pagrįstai nusprendė neskirti socialinės paramos (Kauno rūmų (Regionų administracinis teismas) 2014 m. vasario 27 d. sprendimas Nr. I-201-406/2014).

Vertinant Sprendimo teisėtumą, be kita ko, Komisija privalo įvertinti, ar jis atitinka privalomuosius individualiam administraciniam aktui keliamus reikalavimus, nustatytus VAĮ 10 str., t. y. ar individualus administracinis aktas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktu nuostatomis, ar individualiame administraciniame akte aiškiai suformuluotos nustatytos arba suteikiamos teisės ir pareigos, nurodyta akto apskundimo tvarka. Pagal VAĮ 10 str. 5 d., administraciniame akte išdėstyto sprendimo motyvai turi būti nurodomi tokia apimtimi, kad besikreipiančiam subjektui konkrečiu individualiu atveju būtų aišku, kokia priimto sprendimo esmė, kokios faktinės aplinkybės ir teisės normos nulėmė šį sprendimą, kokius teisės aktuose numatytus veiksmus jis turėtų atlikti, ar į kokius subjektus turėtų kreiptis, kad galėtų įgyvendinti savo teisėtus interesus. Kai administraciniame akte tai nėra nurodyta, motyvai negali būti vertinami kaip pakankami, o pats administracinis aktas teisėtas ir pagrįstas.

Nagrinėjamu atveju, atsakovės atsisakymas skirti pareiškėjui socialinę pašalpą yra išdėstytas dviejuose dokumentuose. VAĮ 10 str. nėra nustatyta, keliuose rašytiniuose dokumentuose turi būti išdėstytas individualaus administracinio akto pagrindimas (jo turinys) ir pats sprendimas dėl nustatytų ar suteiktų teisių, t. y. nereikalaujama, kad individualus administracinis aktas būtų surašytas vientisame dokumente. Pagal formuojamą Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (toliau – LVAT) praktiką, viešojo administravimo funkcijas viešojo administravimo subjektas atlieka, nustatyta tvarka vykdydamas vidaus administravimo veiklą, kurią reglamentuoja įstatymai arba jų pagrindu priimti teisės aktai (nuostatai, statutai, veiklos (darbo) reglamentai, pareigybių aprašymai (pareiginės instrukcijos), vidaus tvarkos taisyklės). Šis teisinis reglamentavimas lemia, kad atitinkamo viešojo administravimo subjekto priimamų administracinių aktų formą, jų sudėtinės dalis ir pan. nustato šių viešojo administravimo subjektų vidaus administravimo veiklą reglamentuojantys įstatymai arba jų pagrindu priimti teisės aktai (žr., pvz., LVAT 2009 m. balandžio 6 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A438-426/2009; kt.).

Todėl Komisija, tikrindama priimto individualaus administracinio akto pagrįstumą ir teisėtumą, vertina kartu Savivaldybės Skyrius 2024-06-20 pranešimą dėl išmokos neskyrimo Nr. 11180 bei Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024-06-20 sprendimą Nr. 30145.

Nagrinėjamu atveju, Skyriaus 2024-06-20 pranešimu dėl išmokos neskyrimo Nr. 11180 pareiškėjas yra informuojamas apie priimtą Skundžiamą sprendimą ir yra nurodomas faktinis prašymo netenkinimo pagrindas bei įvardintos konkrečios teisės normos, kuriomis rėmėsi priimant Skundžiamą sprendimą, t. y. Paramos įstatymo 23 str. 2 d. 10 p. (piniginės socialinės paramos teikimo laikotarpiu nuosavybės teise įgytas privalomas registruoti turtas, kurio vertė didesnė kaip piniginių lėšų normatyvas arba nuosavybės teise turimas turtas perleistas nuosavybėn kitam asmeniui už sumą, mažesnę kaip pusė šio turto vertės). Pranešime iš esmės yra pakartojami duomenys, kurie jau nurodyti Skundžiamame sprendime. Skundžiamo sprendimo pastabose papildomai nurodyta, kad 2024-02-15 (paramos gavimo metu) parduotas automobilis už 150 eurų. Iš pareiškėjo skundo Komisijai turinio spręstina, jog pareiškėjas suprato Skundžiamo sprendimo esmę, turinį, faktines aplinkybes bei jų teisinį įvertinimą, tik su jais nesutinka.

Nagrinėjamu atveju, įvertinus Sprendimo bei Savivaldybės Socialinės paramos skyriaus 2024-06-20 pranešimo dėl išmokos neskyrimo Nr. 11180 turinį ir pareiškėjo skunde Komisijai nurodytus argumentus, Komisija daro išvadą, jog Skundžiamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas ir pagrįstas. Kaip matyti, atsakovė rėmėsi ginčui aktualių teisinių reglamentavimų, taip pat aiškiai ir nedviprasmiškai nurodė priežastį, kodėl yra neskiriama socialinė pašalpa. Sprendimo motyvai yra aiškūs ir pakankami, leidžiantys pareiškėjui suvokti esmines priežastis, lėmusias tokio sprendimo priėmimą. Sprendimas yra pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais), pareiškėjo pateikta Transporto priemonės pirkimo – pardavimo sutartimi 2024-02-15, kurioje nurodyta, kad pareiškėjas automobilį VW Sharan pardavė už 150 eurų, taip pat, VŠĮ „Emprekis“ pateiktos per SPIS informacinę sistemą

Automobilių vidutinės rinkos kainos duomenų bazės 2024-06-20 išrašo duomenimis, kuriame nurodyta, jog 1999 m. VW markės automobilio SHARAN modelio vidutinė vertė: 1099,01-1283,72 eurų (su PVM) ir nuo 908,27 iki 1060, 93 eurų (be PVM) (priklauso nuo automobilio modifikacijos), taip pat, Gyventojų registro duomenų bazės 2024-06-10 išrašu, patvirtinančiu, kad pareiškėjo deklaruota gyvenamoji vieta yra (*duomenys neskelbtini*) (b. l. 28).; SODRA duomenų bazės 2024-06-10 išrašu (b. l. 32); Užimtumo tarnybos duomenų bazės 2024-06-10 išrašu (b. l. 33); VĮ „REGITRA“ - LR kelių transporto priemonių registro 2024-06-10 išrašu (b. l. 34); NDNT informacinės sistemos duomenų bazės 2024-06-10 išrašu. Skundžiamame sprendime ir Skyriaus pranešime aiškiai nurodyta jo apskundimo tvarka.

Atsižvelgiant į faktines bylos aplinkybes ir ginčo situacijos teisinį reglamentavimą, Kauno miesto savivaldybės administracijos Socialinės paramos skyriaus 2024-06-20 sprendimas Nr. 30145 yra teisėtas ir pagrįstas, jo naikinti pareiškėjo argumentais nėra pagrindo, todėl skundas atmestinas.

Vadovaudamasi Ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

atmesti pareiškėjo R. S. skundą kaip nepagrįstą.

Komisijos sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo dienos bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Birutė Pranevičienė

Komisijos nariai

Daiva Bereikienė

Beata Labutytė